

MSB 343

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Wie waren de Hebreeën?

door Nathan C. Johnson

Een van de mysteries van het Nieuwe Testament die tot veel controverse en speculatie leidt, is de context van de brief aan de Hebreeën. In dit boek wordt de naam van de auteur niet genoemd, en er wordt evenmin duidelijk aangegeven voor wie het bedoeld was. Dit heeft geleid tot uiteenlopende meningen over de antwoorden op twee belangrijke vragen: (1) Wie waren de Hebreeën aan wie het boek was gericht? En (2) Wie heeft het boek Hebreeën geschreven? In deze studie zullen we ons beperken tot een beschouwing van de eerste van deze twee vragen.

Deze vraag kan niet met zekerheid worden beantwoord, aangezien het Woord van God niet duidelijk aangeeft wie de doelgroep was. Maar als we een standpunt willen innemen over wie de Hebreeën waren, moeten we een stelling naar voren brengen die is gebaseerd op alle feiten die uit Gods Woord kunnen worden afgeleid en mogen we geen idee aanhangen waar een duidelijk Bijbels bewijs tegen bestaat. Een eenvoudig onderzoek van de feiten zoals die in Hebreeën voorkomen, is voldoende om veel van de gissingen die zijn gedaan te elimineren. Laten we die feiten eens bekijken en zien wat ze ons vertellen over wie de Hebreeën niet kunnen zijn geweest.

Een van de aanwijzingen die ons naar de doelgroep van de brief aan de Hebreeën leiden, is de algemene boodschap van de brief. Een kort overzicht van de onderwerpen die in de brief aan de Hebreeën aan bod komen, zal ons helpen dit te begrijpen. In Hebreeën 1:4-2:16 wordt aangetoond dat Christus groter is dan de engelen. In Hebreeën 2:17-3:1 wordt aangetoond dat Christus groter is dan de hogepriester. In Hebreeën 3:2-6 verklaart de auteur dat Christus groter is dan Mozes. In Hebreeën 3:7-4:13 betoogt hij dat Christus een grotere rust biedt dan Jozua Israël heeft geboden door hen het land binnen te leiden. In Hebreeën 4:14-5:11 bewijst hij dat Christus groter is dan de Aäronitische priesters. In

Hebreeën 5:12-6:8 onthult hij dat de ontvangers van de brief genoeg hadden gehoord om leraren te worden, maar het niet hadden opgenomen zoals ze hadden moeten doen. In Hebreeën 6:9-19 verklaart hij dat de ontvangers van de brief in liefde hebben gewerkt en geijverd voor de Naam van de Heer en de heiligen hebben gediend. De vraag die overbleef was of zij al dan niet tot de volle zekerheid van de hoop zouden komen.

Terugkomend op het onderwerp van de superioriteit van Christus in Hebreeën 6:20-7:4, maakt de schrijver duidelijk dat Christus, die tot de ordening van Melchisedek behoort, groter is dan Abraham. In Hebreeën 7:5-19 bewijst hij dat Christus, van de ordening van Melchisedek, tot een hogere ordening van priesters behoort dan de Levieten. In Hebreeën 7:20-28 presenteert hij Christus als de priester van een verbond dat superieur is aan het oude verbond. In Hebreeën 8:1-13 laat hij zien dat Christus dienst doet in een betere tabernakel dan die op aarde. In Hebreeën 9:1-10:18 toont hij aan dat Christus een betere dienst en een beter offer brengt dan dat wat Mozes heeft gebracht. In Hebreeën 10:19-39 moedigt hij de ontvangers van de brief aan om deze waarheden te aanvaarden en niet terug te deinzen. Ten slotte stelt hij in Hebreeën 11:1-40 het geloof voor als het hoogste bezit van de geheiligden.

Welke conclusies kunnen we trekken uit de onderwerpen die in de brief aan de Hebreeën aan bod komen? Allereerst kunnen we vaststellen dat de ontvangers van de brief al geloofden dat Jezus de Messias is, aangezien de schrijver dit vanaf het begin als vanzelfsprekend beschouwt. Toch vraagt hij zich duidelijk af of zij wel ten volle hebben begrepen dat Hij ook de Allerhoogste is, God Zelf, en of zij Hem werkelijk de eerste plaats boven alles hebben gegeven. Dit wijst erop dat de bediening onder hen nog niet voltooid was en dat hun geloof nog niet volledig volwassen was, wat aangeeft dat we op zoek zijn naar een plaats waar de verkondiging van het evangelie in een vroeg stadium werd onderbroken. We kunnen ook duidelijk zien dat het publiek zeer vertrouwd was met het Oude Testament, wat erop wijst dat de ontvangers grotendeels Joden waren, zoals de naam "Hebreeën" impliceert.

Een ander feit over de Hebreeën kunnen we afleiden uit Hebreeën 10:32-39. De geadresseerden doorstonden een zware strijd van lijden nadat ze verlicht waren met betrekking tot de Christus, vers 32, waaronder ze tot een schouwspel van smaad gemaakt worden, vers 33, en ook het roven van hun bezittingen, vers 34. Uit Hebreeën 12:4 leren we echter dat de geadresseerden van de brief aan de Hebreeën de zonde nog niet hadden weerstaan tot het punt van het vergieten van hun bloed in de strijd. Natuurlijk was de manier waarop christenen bloed vergoten in de strijd tegen de zonde door martelaarschap. Daarom concluderen we dat er vervolging was geweest onder de Hebreeën, waaronder vernedering en financieel verlies, maar dat nog niemand voor zijn geloof was gestorven. Dat kan natuurlijk later wel zijn gebeurd.

Een laatste, belangrijk feit vinden we in Hebreeën 13:23. Daar lezen we dat de ontvangers Timotheüs kenden, de jonge medewerker en metgezel van Paulus, en dat hij op het punt stond hen weer te bezoeken, samen met de schrijver van de brief aan de Hebreeën. Als we de vraag wie de schrijver was even buiten beschouwing laten, zouden we dus kunnen concluderen dat de Hebreeën zich waarschijnlijk in een van de steden bevonden waar Paulus zijn bediening uitoefende.

Nu we deze feiten uit de brief aan de Hebreeën hebben verzameld, moeten we nog vaststellen welke van de steden waar Paulus predikte aan drie criteria voldeed: 1. In die stad werd de bediening van Paulus onderbroken, waardoor de inwoners de waarheid over Christus wellicht niet volledig hadden begrepen; 2. De stad had te lijden gehad onder vervolging, maar er was nog niemand als gevolg daarvan omgekomen; en 3. Paulus predikte in die stad nadat Timotheüs deel was gaan uitmaken van zijn gezelschap.

Als we kijken naar de belangrijkste steden waar Paulus vanaf Handelingen 13 zijn bediening uitoefende, kunnen we Cyprus, Antiochië in Pisidië, Ikonium, Lystra en Derbe al snel uitsluiten, aangezien Paulus daar samen met Barnabas werkzaam was en voordat Timotheüs zich bij hen had aangesloten om een van zijn metgezellen te worden. Daarom kunnen we verdergaan en Paulus' tweede apostolische reis bekijken, die begint met de stad Filippi. De vervolging die de bediening daar onderbrak, lijkt

volledig gericht te zijn geweest op Paulus en Silas, en er zijn geen aanwijzingen dat de Filippenzen vernedering of het verlies van hun bezittingen hebben ondergaan.

De volgende grote stad was Thessalonica. Paulus verbleef daar slechts drie sabbatten, waarin hij de Thessalonicenzen uitlegde dat Christus moest lijden en uit de dood moest opstaan, en dat Jezus de Christus is. Daarna werd zijn bediening onderbroken door vervolging. Jason en enkele broeders werden vernederd door voor de stadsbestuurders te worden gesleept. Ze moesten een boete betalen om vrijgelaten te worden, en daarna vertrokken de apostelen onmiddellijk. Deze stad voldoet aan alle drie de criteria. Laten we het als een mogelijkheid beschouwen en doorgaan met het onderzoeken van de overige steden van Paulus.

Over Berea vernemen we dat de inwoners van Berea de woorden van Paulus grondig onderzochten, maar dat vervolging vanuit Thessalonica Paulus dwong te vertrekken. In Athene lezen we niets over vervolging. In Corinthe onderwees Paulus meer dan anderhalf jaar lang en had hij ruimschoots de tijd om de Corinthiërs duidelijk te maken welke plaats zij Christus in hun denken moesten toekennen. De vervolging in Corinthe was volledig tegen Paulus gericht en mislukte. In Efeze verbleef Paulus korte tijd, waarbij geen vervolging is vermeld, en vervolgens vertrok hij om een feest bij te wonen. Later keerde hij terug en verbleef daar meer dan twee jaar. Ook hier had Paulus ruimschoots de tijd om de Efeziërs duidelijk te maken welke plaats zij Christus in hun denken moesten geven. Ten slotte kwam hij in Rome, maar Paulus vertrok daar pas nadat de periode van Handelingen was afgelopen. Dat betekent dat hij of iemand uit zijn gevolg na zijn bezoek daar geen boek uit de periode van Handelingen kan hebben geschreven, zoals de auteur van Hebreëen duidelijk wel deed, dus de ontvangers van Hebreëen kunnen niet de Romeinen zijn geweest.

De heer Otis Q. Sellers, de gerespecteerde stichter van onze bediening, stelde (in navolging van R.C.H. Lenski, 1864-1936) dat de Hebreëen afkomstig konden zijn uit Jeruzalem of Rome. Zoals we al hebben gezien, maakt de scheidslijn in Handelingen 28:28 Rome onmogelijk. Wat Jeruzalem betreft, zou het een ernstige belediging voor de twaalf lijken om te suggereren dat zij zo incompetent waren geweest dat, na al hun jaren van bediening in Jeruzalem, Paulus moest komen om de Joden daar die in Christus geloofden ervan te overtuigen dat Hij de hoogste plaats verdient. Bovendien zou het beledigend zijn geweest voor Paulus, of een van zijn helpers, om de Jeruzalemmers te suggereren dat zij niet ten bloede toe weerstand geboden tegen de zonde, aangezien Paulus zelf medeverantwoordelijk was voor de executie van Stefanus en de leider was van de vervolging die daarop volgde. Daarom lijkt Jeruzalem ook een onmogelijke suggestie.

Op basis van de feiten die we uit het Woord van God hebben verzameld, concluderen we dat Thessalonica duidelijk de meest waarschijnlijke stad is waar de Hebreëen hebben gewoond. Paulus verbleef daar slechts ongeveer drie weken. In Handelingen staat dat hij hen duidelijk maakte dat Jezus de Christus is en dat hij hun vertelde over zijn dood en opstanding, maar er wordt niet vermeld dat zijn bediening doorging tot de belangrijke waarheid dat Christus ook God is. In Thessalonica trof de vervolging de Thessalonicenzen, niet Paulus en zijn gevolg. Zij werden vernederd en hun bezittingen werden geroofd, maar niemand van hen werd op dat moment gedood. Al deze feiten sluiten perfect aan bij de details die we over de Hebreëen kunnen verzamelen. Bovendien zijn er aanwijzingen in I Thessalonicenzen die suggereren dat deze brief later is geschreven dan de brief aan de Hebreëen, en aan hetzelfde publiek. In I Thessalonicenzen 3:1-5 was Paulus bezorgd over hoe zij de vervolging doorstonden. In I Thessalonicenzen 3:6-8 bezocht Timotheüs hen opnieuw zonder Paulus, en keerde vervolgens terug naar Paulus met goed nieuws over hun trouw. In I Thessalonicenzen 3:9-10 verklaarde Paulus dat hij wist dat er iets ontbrak in hun geloof, waarschijnlijk vanwege de korte tijd die hij daar bij hen was.

Kortom, de ervaringen van de Hebreëen in de stad Thessaloniki komen overeen met alle feiten die betrekking hebben op de doelgroep van de brief aan de Hebreëen, terwijl dat voor geen enkele andere grote stad die Paulus bezocht het geval is. We zouden altijd kunnen speculeren over een stad die niet in het boek Handelingen wordt genoemd, maar dat zou slechts giswerk zijn. Van de steden die we kennen, is Thessaloniki de beste (en eigenlijk de enige waarschijnlijke) kandidaat. We kunnen er

natuurlijk niet zeker van zijn, maar ik stel voor dat Hebreeën hoogstwaarschijnlijk 'Nul Thessalonicenzen' is, geschreven vóór I Thessalonicenzen aan dezelfde ontvangers.

Gepubliceerd in januari 2022